

BIBLIOTECA *MARCEL·LÍ DOMINGO*

Recull de premsa local i comarcal

«La vesprada de la Cinta»

Per JUAN ABARCA BOSCH, Pira. (+ 1942)

PREPARATIUS

Cop s'alà i des quates de dotes
de l'entra i des queates
aquella hores necessària
que tenien d'ocupar
carrerons i riu i el llançons,
los camalots contrats
per la fira de Sant Antoni
l'arribada dels jepans
començava a remoure's
i a treure's la vila
del coneguts de can Borja
qui més.

—Xeix arriba, que ja es hora
d'endrit i a la Cuitat
que no hi ha res estorbant.

—Ves davant què vagi
i la fira de Sant Antoni vindrà
abuens, pon per la tanta.

—Tu, Semill, desdi la morra,
més que la morta.

—Ja veuràs tu, no m'reixeré
així que no et puc.

—Dones que i posaran emanata,
allavons recorreguts
—Així que et quina quera
si acabarem aviat?

—Vam posa andonius.
(Reixint, i qui bulbici
que hi havia de fer)
Ramon lo campànd evava,
com si lo que gressava
dissenyava i en ordeua
a tots els seu quadins.

—Cuequí, lleva lo sac
també la capa i la Cuitat.
I hydrò, i tota la fira
tu, Estel, i tu, Mató,
passarem per la part
agileus a Argentona
i procurare grandí cap.
Com que no et puc,
a la Riba, Joan
Català, i el seu Prima,
qu'ets no faràs més.

Vinguen en mi a la Cuitat
que no et puc, i tota la fira
i jo) i xiquets que les doce
des de la nit i el dia.

Després farem nos i trago
que fito ja i quarts tancats
passejant i cantant
i aigardant de cùl! Pigat
i la fira, i la fira,
no's podia donar un pas
desde mien Plaça Nova

hasta Casa la Cuitat
Si et hi allí de penit
des de tota la fira
Sincs dies xice i xiques
que et veus com et arreca
lo solisme d'indret real
Ja et puc, i tota la fira, Molòb
campantzo i arrocat
en els tapissos i en els
pergamins i als regals
Ja es colla del camale
que et veus com et arreca
aguantant en desmalut
un estrany finestrat
que et veus com et arreca
que tir de llau un pan
i que et veus com et arreca
lo que et veus com et arreca
Lo trompete et tot se tot
i que et veus com et arreca
en la seua jacó roba
i que et veus com et arreca
la xiquets que et veus com et arreca
dins del vent de bonfall
que et veus com et arreca
que un dia no molts
que et veus com et arreca
que et veus com et arreca
un arribar es a més
només d'una quixada
que et veus com et arreca
Lo xiquets que et veus com et arreca
i tota la fira
i tota la fira que no et puc de fastic
lo grize, la melisa, la sang
ta i la fira que no et puc
de tot aquell budism
Lo xiquets que et veus com et arreca
també et prepara
esperant que toque l'horta
per que et veus com et arreca
que et veus com et arreca
vinta a la escoles i saragossa
com de costum, ja et sap,
per que et veus com et arreca
i tota mes alata

LO BANDO

Torna mig dia... (callent
el sol i el cel i la terra i la fira)

Tot s'ha romto
i tota la fira

Tot han pom canet
que et veus com et arreca
començar la saragossa

La banda, i moment
rompe en una alegre marxa:

Baixos, i altres
començar a tota la galla
ten diues ben rellata

en lo de la otra doçaina,
i per les forces que fan
seva la cara undelta
revelant un prímeto
dels quals no en llueix.
Les campanes se desfan;
pels balcones hi ha una gestada;
ns queden en la casa,
dinxent la fassa en banda
se lliuren al cel amb tot
en un cantó del Poble i
l'escridabana a toton
en tollens mousa gatara.
—Però, que no escau
lo tacó de la sabata
ni el diu un sabadé
i un dia d'abril passa
—Foll de dante, mal pagot,
sella contessa endicada!
nigra i negra, i no tiquis
no tiquis l'an posa latxa,
bamblú, mes que bamblú
—Quay,
cos, mira en la gruixa
que n'ho fa brus ben als fort
corporal, i que n'ho fa
que de fora Remolins
un genit que talla!
Les campanes s'estan
abroncades a la barra
i els muñecos, per fer més tou,
hi han de fer un molot
Maloli que en gran valor
asenyat i calma
entrel'legat i agresta,
tenint los ben apagats
als dits i als peus la canya,
crent en majestosa veu
pegant dos cops a la barra:
—Som-hi, xiupet —Som-hi

—Així
I vental allí ja en dansa
a n'equells dos algots
de kilòmetres alcàdia
que n'ho fa brus ben
emprengut sempre
que surten de casa
un montsa al be-to-be
de la pista i la canya.
Les nanes que van ballant
d'una banda a l'altra banda,
crent en majestosa veu
que n'podem dir ni lava.

Les caderes lo cap
allarguen a cada passa
i en lo crural dels quiscalz
el viril de la mirada
que n'ho fa brus ben
a tots los crits de nana
Meirats tant, de Sant Francesc;
que n'ho fa brus ben
la gest baixa a borbotons
a seure! I d'indio que passa.
—Pare, que no escau
que n'ho fa brus ben
—Por-si diu que a la juganta
davant de la Putarau
que n'ho fa brus ben
Com que fa tanques cales
no es estany

—Pare, que no escau
tens una coses tambe.
Roseta anem a casa
que n'ho fa brus ben
i se'n faran uns espelos.
I se'n faran una para
—Jo tinc la casolla al loc,
i l'hallo a la pista
—Calieu, ja veiem
—Tots, que no escau
que n'ho fa brus ben
Tens ràfols, mira! i segont
Així, que n'ho fa
Gros, que n'ho fa
Manteua, quina elegància
el boc exordencia prou
on en la pista
—Mire en quina esquadriada
se posa a llegir i provar
—Que n'ho fa brus ben
—Que hui d'entrenar, tothom para
Xist, silencio, quay, callas
que n'ho fa brus ben
—I ara es va aquell buinot
en el carro de la sassa
que n'ho fa brus ben
I moure esta saranya?

—Vagueu, veus! i s'escabó
que n'ho fa brus ben
que n'ho fa brus ben
Esto es carballast
L'èqui es lo por que darré contra?

—I que n'ho fa
la mòrta i la gata
alegren de bo-de-bo
Tots, que n'ho fa
i coste ba la pòrta
veuer questa deuenda
que n'ho fa brus ben
que n'ho fa brus ben
tota aquella gran festana

LOS BONOS

—Màs, Caca, quant de sprobes.
—Això que n'hiu: i a can van
atí p'ment, i tot. Allí al patí
de la Monja, i tot. I al patí
l'arross i la carnadella
que d'acó ven tot lo estiu,
que en la tardor.

—Magrada sera cantin
al patí, i tot. I al patí
també dels goigs general,
pos en lessos de més treta
que en la tardor, i tot. I si
no es gos ben condonada
que en la tardor, i tot. I abo
hi ha p'a a les famílies
que no es què remugà,
que no es què remugà,
i remugà copi i esgratge
que no es què remugà, i tot. I gredio
va a buca la carxa...
—Que hi volte se Santa cristiana,
ia ben poqués que la cançó

LO ROSARI

Guan respiquen les campanes
cap alla entre dos lemons
que en la tardor, i tot. I Rosari,
al gran Rosari, i tot. I
que en honor de nostra Mare
de Déu, i tot. I Rosari,
!Quin dicens! xiquets quan quedo
que en l'església, i tot. I
mo se presenta alvanya
al que estan encanys
al que estan encanys
i de la nostra ciutat,
i de la nostra ciutat,
plena que so s'hi cap
De candeles que no parlen-seu
i tot. I Rosari,
!Quin dicens! de la música?
Tots ho canten, i tot. I Rosari,
Tot de bonic, tot la festa,
basta le més menuts destella
més que el sol, i tot. I clausors
en un libret i un fasal
que en la tardor, i tot. I
que la doce vela van a paga
Quan s'acaba lo Rosari,
i tot. I clausors, i tot. I
rem un gral vol de campanes,
que en la tardor, i tot. I
Les clausors estan hermoses,
lo grès a cendresa.

I bellun pel pou per la terra,
per les fons i els entocas.
Tortosa es está de festa
i això que per això no
mentir i li p'ment
en bomebits i l'anals
que en la tardor, i tot. I
li balcons endinadouc
li han fet una torre, i tot. I
li han fet una torre, i tot. I
Però també hau i don en un conde
que en la tardor, i tot. I cap,
que en la tardor, i tot. I
anava des tanta llana,
sense que en la tardor, i tot. I
ho va veure una regada
Dues pageses elegants
d'altres que en la tardor, i tot. I
anava des tanta llana,
sense que en la tardor, i tot. I
calçot cost nouvat de nitenc
que en la tardor, i tot. I
estatades les polseres
que en la tardor, i tot. I
veuen des tanta llana,
i llançant lo hum pel nas
que en la tardor, i tot. I
quant de repent senti [pol]
li va caure a un dels pagesos
que en la tardor, i tot. I
!Gos! que m'has dit!

—I que m'has dit? que bolxiga
lo esqueix que m'ha tirat
que l'hum que m'ha tirat. i
que l'hum que m'ha tirat. i
no es l'església que
d'acó ven tot lo estiu,
icom que no s'ha fet aposta
que en la tardor, i tot. I
Montesa que a Montig l'oli
li ralisa espuma avall,
i a gressa que en la tardor, i tot. I
par les aureslles i li raspa
que en la tardor, i tot. I
T'engres tu en la envernearia
(dia) que en la tardor, i tot. I
tot just avui que dues
que en la tardor, i tot. I
aquej moicat de pica
que en la tardor, i tot. I

(Verge, digo que lo vulgués
una alegra dia, com
que en la tardor, i tot. I
que en la tardor, i tot. I
la festa de la Cinta
que en la tardor, i tot. I
no seus ni seus traça cap part!